

Anna Bujnowska

"Własny głos poety", Ryszard Matuszewski, "Twórczość" nr 12 (1980) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 24/3 (81), 228

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ MATUSZEWSKI Ryszard: Własny głos poety. "Twórczość"
1980 nr 12 s. 75-86.

Artykuł dotyczy twórczości Artura Międzyrzeckiego i wiąże się z wydanymi ostatnio wyborami jego poezji ("Poezje wybrane" LSW, 1979 i "Poezje" PIW, 1980), do których wyboru utworów dokonał sam poeta; w tym subiektywnym układzie wierszy Matuszewski poszukuje klucza do poezji Międzyrzeckiego. W obu tomikach poeta odbiega od układu chronologicznego rozpoczynając je utworami z ostatnich lat, wiersze wcześniejsze umieszczając w części drugiej. Utwory z późniejszego okresu twórczości powstają w innej poetyce i sygnalizują wyraźne odcięcie się od wcześniejszej twórczości, wywodzącej się z tradycji polskiej liryki żołnierskiej oraz fascynacji kulturą śródziemnomorską. Matuszewski przywołuje oceny R. Przybylskiego i J.M. Rymkiewicza, którzy uznają Międzyrzeckiego za przedstawiciela klasycyzmu. Krytyk polemizuje z tak jednoznaczną klasyfikacją zwracając uwagę na przeciwność i autoironiczny charakter klasycyzmu Międzyrzeckiego.

BP/81/61

A.B.

/II/ MICHAŁOWSKA Teresa: Świerszcz i poeta. Na marginesie "Muzy" Jana Kochanowskiego. "Famiętnik Literacki" 1980 z. 4 s. 165-171.

Szukając antycznego rodowodu porównania poety do świerszcza (w. 10-12 "Muzy" Kochanowskiego) autorka sięga do tekstów Platona, "Antologii platońskiej", renesansowych zbiorów emblematów i hieroglifów oraz współczesnych słowników symbolów. Świerszcz (cykada) to według wierzeń greckich śpiewak umierający z głodu. Inna legenda wiąże cykadę z lirą. Stąd skojarzenie z poetą, zwłaszcza ubogim.

BP/81/62

J.Z.